

המפיק והכוכבת

עיניים שלה ועם השפתיים שלה, והעולם נראה ורוד כמו העור שלה. וארתור בראונר הבטיח לה הכל. הוא הבטיח לתת לה כמה וכמה מתפקידי חיי. הוא הבטיח לה מלחמות גדולות של כוכבת, ומשכורות ענק, וסיוילים ברחבי העולם, ואי זה יאכטה פרטית, ומכוניות ספורט, וכלי בי פודל ועוד ועוד. והיא האמינה לו, כי מדוע ישק?

אז היא הלכה אחריו על לקצחי גרמניה, והיא עשתה כל מה שהוא אמר לה, ואחרי חצי שנה שהיא הסתובבה במחיצתו, היא גילתה דבר וורא, כל מה שהוא רצה, היא גילתה, זה להתעסק איתו. זה הגל. אפילו לא יותר מזה.

אבל עכשיו יש לה משהו אחר. היא מצאה מפיק חדש, שונה לגמרי מההיא. הוא לא רוצה להתעסק איתה, ולא כלום, כל מה שהוא רוצה זה רק לסדר לה קר יורה מסוארת, להפוך אותה לכוכבת גדולה, לקחת אותה לפסטיבלים ביאכטות ובמכוניות ספורט, לא יותר.

אז לא היה נעים לה לסרב, והיא הסכימה לבוא איתו לפסטיבל קאן, ובפסטיבל הוא סידר לה קשרים לא גורמליים, וכימ עט הצליח להכניס אותה לבכורה של הסרט מצור, וכל מיני אנשים התרשמו ממנה באופן יוצא מהכלל, ועם כל ההצלחה הזאת היא הגיעה איתו ישר לרומא, ושם הם מבילים ביחד, והוא כל הזמן מסדר לה את הקאריירה, המבוקר עד הבוקר.

אביטל

בשנה שעברה גילתה הכוכבת הבינלאומית **אביטל פז** את המפיק הבינלאומי **ארתור בראונר**, והם נסעו יחד לגרמניה, כל אחד עם תוכניות משלו. אביטל רצתה לשחק בסרטים, וארתור בראונר כל מיני דברים אחרים. היא הגיעה לאירופה לפסטיבל קאן עם הסרט הבינלאומי טוביה ושבע בנותיו. אבל הסרט לא הוצג, משום שהפסטיבל נס סק, ואביטל עזבה את קאן במפח נפש. היא הגיעה לגרמניה וצילמה אותה שם בעיתונים וכתבו עליה שם שהיא כוכבת ישראלית מופרסמת, והראו אותה עם ה

עברה של נערה

לפני שנה, כשהרוסים פלשו לצ'כיה באה קבוצת אינטלקטואלים צ'כיים ארצה, ואחד מהם התגורר אצל הגברת מרש, אמה של **שרונה מרש**, ושרונה התאהבה בצ'כי הזה, שנקרא **איבאן מרשל**, וכשהוא נסע ללונדון הוא הבטיח לחזור.

עכשיו כשהיא נבחרת כמלכת הנערה הבינלאומית והיא תקיף את כל העולם, היא בוודאי תפגוש אותו שוב, ותשאף אותו מדוע הוא לא חזר.

היא מלאה מרד נעורים, כיאה למעמדה. לפני שנתיים וחצי רבה עם אמה, ועזבה את הבית. ארבעה ימים חיפשו אחריה בי כל הארץ, עד שמצאו אותה בוויילא מלצ'ט. בסבריה, עם כמה חברים וחברות.

כל הדברים קרו משום שלפני הרבה שנים נפרדו הוריה, והדבר השפיע מאוד על הנערה הצעירה, שהגיעה היום לגיל שבע עשרה.

זה השפיע עליה אבל לא הפריע להתפתח חותה. היא היתה תמיד תלמידה טובה בייתה, על חיפיה שלה ועל העניינים הבהיר רות של ועל זנבות הסוס שלה דיבר כל הבית ספר, כשהיא רק נכנסה ללמוד. עכ" שיו, לאחר שהיא נבחרה כמלכת הנערה, יש לה מסרה אחת חשובה מאוד: היא החליטה לחיפוש עם ניקסון, ולהסכים לו קצת את העניינים במזרח התיכון. היא בטוחה שהוא יבין.

שרונה

כשהמדפיסים החלו לעבוד על הספר שהגיעה **הרבנית** לבית הדפוס, חשכו עיניהם. הם גילו שהוא כולו דברי תועבה, אוסף סיפורים מלאי בדויות וניבול פה, והם החליטו להפסיק להדפיס אותו, כי בבית דפוס, ובייחוד בבית דפוס דתי, כל אדם הא נציג הקדוש ברוך הוא, ושופט בשמו.

הם לקחו את הספר, שנקרא **דה קמרון** 1968, הלכו איתו לבעל בית הדפוס, ואמרו לו שלא ייתכן שרבנית תדפיס ספרים כאלה, שמכניסים מהומה בלבבות, והם ביקשו לשרוף את הספר ולהעמיד את הרבנית לדיון תורה.

הרבנית, אשה בת שלושים וחמש, החיה עם בעלה בירושלים, ללא ילדים, עוד לא ידעה על מרד פועלי הדפוס.

כבר מזמן עוררה הרבנית נגדה תגובות לא כל כך אוהדות, בגלל הפיאה הנוכרית הבלונדית שהיא חובשת על ראשה, דבר שלא נראה כמוהו בישראל, בישראל של מסה, אישם בין מאה שערים והסביבה.

בעל בית הדפוס טירב להיכנס לדרישות הפועלים. הוא טען שהספר בכלל לא של הרבנית, ושחפיקי הפועלים להדפיס ולא לפסוק בדיני ספרות.

אבל הפועלים לא נכנעו. הם הוציאו את הספר מהדפוס, איימו להשביט את המקום אם הוא יחזור לשם, וביום השבת, בבית הכנסת, כבר התנפלו על הרב כמה יהודים חרדים, ושאלו איך הוא מרשה שיתרחשו בביתו דברים כאלה, יהרב עדיין לא השיב תשובה כלשהי.

והסקנדל עדיין בעיצומו.

מסוסיתא עד מרצדס

שמו של עמי היסה הוא **עמי פרידמן**. את השם עמי היסה הוא הפיץ לעצמו בי עצמו, למרות שזה לא סינחר את עיניו של אף אחד, זה גרם לו ביטחון עצמי ואומץ.

עם שמו החדש הוא מכר את המכונית העלובה שהיתה לו, וזכתה כמוהו לשם לא מתאים: כרמלה, ונסע לחנציה.

בחנציה ראו אותו סעם סה וסעם שם. ראו אותו סוחב ארגוני תפוזים, וראו אותו סוחב ארגוני עגבניות, ופעם גם ראו אותו בתור מלצר באחד מבתי הקפה.

אבל יום אחד הוא הבין שלא זו הדרך, ומאז לא ראו אותו בחנציה. במקום זה הוא הופיע ברומא, והסתובב הרבה בכבי שים שבין רומא לצ'ינה צ'יטה.

ואז התחילו לראות אותו במצבים לגמרי אחרים. במקום ארגוני עגבניות הוא נראה סוחב על זרועותיו נשים מכונדות, עמוסות בשר ויהלומים. הוא נראה שזוף יותר, ראוי יותר לשמו, ויום אחד הוא שוב נעלם.

השבוע הוא הגיע ארצה. על זרועו האחת תלויה ספרית גרמניה בשם **רותה פריד**, על זרועו השנייה מונחת מרצדס קופה סלון 69, ולשוננו אינה חדלה מלספר ניסים ינסלאות.

יש לו רשת של מועדוני לילה, הוא מסר, ויש לו רשת של בתי מלון, ויש לו מועדונים בפלמהדה מיורקה ובתיקסה בי שתיין ועסקים בגרמניה, וכדי להוכיח את דבריו הוא אפילו ירד מהמרצדס שלו, ומהספרית שלו, וקנה לחברה קפה עם עי גה. שיראו אדם כמוהו יכול להרשות לעצמו.

עמי ורותה

הנדוניה

למכון וייצמן, ועכשיו רבים עליהן שם מי תעבוד איפה.

ולכן, כששאלו את האבא שלהן ח" עובד ב"סולל בונה", מה הוא מתכוון לתת לבתו נדוניה, הוא אמר: "נתתי לה את המוח שלה. זאת הנדוניה הכי טובה."

רינה, יגאל וזיוה

ביום החמישי התחתנה **זיוה ילון** (23) הירחובית עם **יגאל ברכוביץ**. אחותה תאומתה הזוהר, **רינה**, היתה אחת הדמויות הבולטות בחתונה, משום שכל אחד חשב שהיא הכלה. "מזל טוב", אמרו לה, "מזל טוב, איך התרג" שה להיות כלה? את מתרגשת?"

וכשהאנשים הבחינו בטעותם רם אנ" רו לה שהם מצטערים, וכעבור כמה דקות חגיעו אליה שוב: "מזל טוב", אמרו לה, "מזל טוב, מזחיק מאוד, לפני רגע פגשנו את אחותך, ירשבונו שזאת את, ואמרנו לה מזל טוב", והיא גילתה לזה, וכבר לא מתרגשת.

כשהאחיות ילון הלכו לבית הספר ה" עממי הן חשיגו שם את הציונים הכי טובים שידע המוסד מעודו.

כשהן עברו לבית הספר התיכון הן קיבלו תעודות הצטיינות, ושר החינוך שלח להן מכתב הערכה, לשתייהן ביחד, בלשון ספרותית מאוד.

כשהן עברו לאוניברסיטה הן התחרו ביניהן על המקום הראשון במחזור. זיוה קיבלה סטיפנדיה של שלושת אל" פים לירות, פרס ראשון על הצטיינות בלימודים, ורינה קיבלה את הפרס ה" שני.

הן סיימו את המ.א. שלהן ועברו יחד